

Патријарх српски г. Порфирије на празник Светог Василија Острошког богослужио у Горњем манастиру Острогу (ВИДЕО)

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је данас, на празник Светог Василија Острошког Свету службу Божију у Горњем манастиру Острогу, у склопу прославе великог јубилеја наше Цркве – 350 година од престављења Светог Василија Острошког.

Саслуживали су му Митрополити: крфски, паксонски и дијепонтијских острва г. Нектарије и црногорско-приморског г. Јоаникије и господа Епископи: жички Јустин, милешевски Атанасије, источноамерички Иринеј, крушевачки Давид, тимочки Иларион, буеносајрески и јужно- централноамерички Кирило, захумско-херцеговачки Димитрије, ваљевски Исихије, будмиљанско-никшићки Методије, ремезијанског Стефан и полошко-кумановски Јоаким, многобројно свештенство из више епархија, уз молитвено учешће хиљада вјерника.

Његова Светост је након читања Јеванђеља произнио бесједу:

„Христос васкрсе!

Ваистину васкрсе Господ, браћо и сестре. Радујмо се, јер је то реч Господња, која је упућена мироносицама женама. Упућена је, јер је Господ препознао у њиховој души љубав, љубав према Богу читавим бићем. И зато је рекао, могао је рећи да је радост оно што произилази из љубави. А та радост је дар Божји.

И ево, браћо и сестре, ми данас овде сабрани радујмо се јер смо у близини Божјој, јер смо на месту где се налази човек Божји, где су мошти Светог Василија Острошког који је читавог себе, све оно што је имао претворио у љубав, у љубав према Богу и у љубав према ближњима до мере да је био спреман у потпуности да распне себе за Христа, да не гледа на то што треба да улаже напоре даноноћне, да не гледа на то што га неко презире и одбацује, да не гледа на то што га неко гони, знајући да у свему, у њему и око њега јесте прст Божји и промисао Божја! А промисао Божја јесте израз љубави Божје. Заправо, у свему и на сваком месту показујући смирење учинио је себе плодним, пребогатим, изобилним сасудом Божјим. Постао светац, светитељ Божји такав да и ми данас, и не само ми него и људи са свих страна света овде притичи тражећи утеху, тражећи подршку, тражећи помоћ и исцељења од разних недуга, болести и проблема. И свако ко је дошао, дошао је на један начин а отишао је одавде другачији. Свакоме се десило нешто суштински тако да то што се десило нити може да разуме, а камо ли да изнесе и објасни било коме! Јер, благодат Божја јесте тајна, не у смислу нечег што је скривено, него у смислу догађаја који превазилази ум, разум и срце.

Дакле, браћо и сестре, долазимо на ово место знајући шта је воља Божија. Знајући да је воља Божија, како сам Господ Христос каже – да они који верују у Њега имају живот вечни! То је воља Божија. И када дођемо овде све нам је јасно. Јасно нам је да нисмо само људи који су створени само за материјални живот, да нисмо само месо и крв, кост, да нисмо само, дакле, материја. Овде када дођемо знамо да смо сложено, а опет јединствено биће. Знамо да је темељ, садржај, суштина и смисао нашега постојања духовна страна наше личности, нашега бића. Знамо да све што постоји, па и наше тело, позвано је да буде духовно. Да, ми имамо разне дарове и способности. Имамо дарове и таленте да стварамо и материјално и опипљиво, и материјалну културу, али и то треба да буде прожето духовним вредностима. Све што стварамо, не само онда када се молимо у тајности срца свога, него све што стварамо треба да

буде створено у славу Божију, да буде узнесено као уздарје Богу. И онда, на тај начин Господ даје смисао и материјалном, даје му његову духовну страну и перспективу. Тако све постаје духовно.

И тело је позвано да постане духовно. Треба ли нам доказ за то? Па ево доказа: то су мошти светих, то је Свети Василије Острошки. Светитељи Божји, баш онакви какав је наш Светац потврђују и показују да је човјек саздан као духовно биће. Господ оне који испуњавају Његове заповести, испуњавају Његову вољу просвећује и освећује тако да и кад оду њему у сусрет, кад оду са овога света, остају да нама сијају, да нам буду утеха, да нам буду подршка, да када дођемо овде можемо и своје најскривеније мисли изнети пред скуте свеца, да можемо своје најдубље грехе, оно чега се стидимо, оно чега се бојимо ту, њему исповедити! И то ће остати ту. Отићи ћемо ослобођени. Озтићи ћемо исцељени.

Господ, дакле, у светитељима својим показује да смо створени да будемо духовна бића и то знамо, знамо када дођемо овде.

Реч Божја јесте заповест за нас. То је Његов закон, заповести које нису укидање наше слободе, заповести које нису спутавање да чинимо оно што јесте нама дато као могићност да растемо, да показујемо љубав, да будемо ствараоци. Није Бог рекао не укради, не лажи, не убиј, не чини прељубе, не оговарај, не осуђуј, не мрзи, није Бог изрекао те заповести зљато што мје хтео да нам забрани да живимо слободно, зато што је хтео да укине нашу слободу. Напротив: када чинимо то све и многе друге грехе, ми постајемо робови греха, робови страсти, робови ђавола! А када слушамо заповест Божију, ми узимамо на себе оруђе слободе. Ослобађамо се, испуњавајући заповест Божју, свега онога што нас тишти, што нас чини немирнима, што нас чини исфрустриранима, што нам ствара депресију, што нам ствара психозу... Ослобађамо се, другим речима, тираније нечастивога.

Дакле, онда када чинимо заповести Божије, ми браћо чинимо оно што је у складу са нашом природом, постајемо истински здрави. Није слобода у томе да чиним шта хоћу. Јер могу чинити и оно што је лоше, као што знамо. И најчешће када чиним шта хоћу, а нисам то претходно проверио заповешћу Божјом која је записана у Јеванђељу, чиним погрешно. И ево нас опет и изнова у светом Острогу, ево нас опет код Светог Василија да се вратимо себи, браћо и сестре, да препознамо шта то Бог од нас хоће, да се исповедимо, да се покајемо, да се хранимо Христом. Он је хлеб живота! Нама нема живота без Бога, без Христа! Можемо бити моћни, силни, велики, снажни, славни, успешни... Да, али за малена! А можемо бити све то, а

дубински несрећни, усамљени! Заправо, ослањајући се на погрешне принципе и вредности можемо се потпуно одвојити од себе, поробити у потпуну и тоталну самоћу.

А онда када је Бог са нама, ондасмо слободни од свега и знамо да постајемо владари света. Онда можемо препознати у другоме брата, без обзира ко је он, ком народу и којој вери припада. Зато, браћо и сестре, данас овде сабрани, покајмо се, исповедимо се, узмимо хлеб живота, причестимо се Телом и Крвљу Христовим. То је хлеб живота. Да постимо, да идемо у Цркву Божију на Свету Литургију, да се исповедамо, да примамо опроштај грехова. И да све то запечатимо и крунишемо узимањем тела и крви Христове.

Нека би Господ дао молитвама Светога Василија Острошког мир, љубав, радост, радост на коју нас је Господ позвао да бисмо онда могли заједно са Светим Василијем Њега славити. Али и с њим певати песму: Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт разруши и онима који су у гробовима живот дарова.

Христос васкрсе!“

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је у току Литургије рукопроизвео у чин архимандрита настојатеља манастира Острога протосинђела Сергија (Рекића).

Након Литургије је благсиљан и преломљен славски колач.

Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је у архипастирској бесједи заблагодарио Господу за лијепи сабор и што је довео Његову Светост, Митрополита крфског Нектарија и браћу српске архијереје од Србије, Црне Горе, Босне и Херцеговине до Сјеверне и Јужне Америке.

„Да заблагодаримо Светоме Василију Острошкоме чије упокојење је било прије 351 годину. Прошле године нијесмо могли обиљежити тај јубилеј како ваља, па смо га пренијели на ову годину не желећи да пропустимо да заблагодаримо њему који непрестано за ових 350 и више година излива благодат Божију на све оне који приступају овој светињи и његовом светоме ђивоту. И не само на оне који долазе у манастир Острог него на све оне који се њему са љубављу и са вјером обраћају“, рекао је Митрополит црногорско-приморски.

Додао је да се Свети Василије острошки поистовјетио са својим народом и Црквом.

„И као што је пастирствовао за вријеме свога земаљскога живота над народом Херцеговине и Црне Горе, тако пастирствује и данас, али много шире. Његово небеско пастирство, покровитељство, заступништво се свуда прославља“, рекао је Владика Јоаникије.

Рекао је да Светог Василија можемо назвати новим Светим Савом, јер је ишао његовим стопама.

„А треба се присјетити де је управо у оном времену, када су спаљене мошти Светог Саве, дошао на овај свијет Свети Василије Острошки и нешто касније постао архијереј. Велика је служба коју је он вршио, велика жртва коју је поднио. Зато га је Бог тако обдарио. Али преко њега и све нас који му приступамо“, казао је Владика Јоаникије.

Митрополит Јоаникије је уручио Његовој Светости дар, патријарашку мадију, патријарашку панакамилавку и чиновник – рад монахиња Митрополије црногорско-приморске у знак сјећања на данашњи боравак у манастиру Острогу.

Митрополит Јоаникије је посебно поздравио Митрополита Крфа Нектарија.

„Који бдије над плавом гробницом и над костима српских мученика на острву Виду и у Јонском мору. Ми смо се одавно збратимили са браћом Грцима. Та жртва из Првог свјетског рата нас обједињује, али то посебно свједочи наш брат у Христу Високопреосвећени Митрополит Нектарије који нам доноси благослов Светога Спиридона Тримитунтскога, а који је благоизволио да се одазове нашем позиву да нам дође на овај велики световасилијевски сабор“, рекао је Митрополит Јоаникије.

Митрополит Нектарије је у свом обраћању рекао да је са задовољством примио позив да учествује у данашњој великој радости празника Светога Василија.

„Који није значајан нсамо за вашу свештену Митрополију, већ је светитељ васељенскога карактера. Посебну радост ми чини што сам данас имао прилику да саслужујем Његовој Светости Патријарху Порфирију кога познајем јој од давнина и према њему имам велику љубав“, рекао је Митрополит Нектарије

„Посебно се осјећам јуче и данас видјевши оволико народа, посебно омладине, нашу златну дјецу, која одају почаст овом великом светитељу.

Силе данашњег свијета покушавају да одбију народ од наше вјере, као што су то некада покушали Јевреји да одбију Васкрслога Господа од вјерних, говорећи да га је неко украо. Ви сте, браћо и сестре, одговор тим оптужбама оних који кроз вријеме покушавају да унизе васкрслог Господа. Ваша Црква помјесна је прошла многа искушења као и остале цркве, али и за то имамо увијек одговор и поруку нашег Господа који каже: Ја сам побиједио свијет”, рекао је Митрополит Нектарије.

Патријарх српски Порфирије вечерас ће улицама предводити традиционалну Световасилијевску литују.

mitropolija.com